

सहजगद्गरे । सा वचस्त्रिगुहा गन्तुं नाशक्रोडुयलमा-
स्थिता । नैव सा निर्गमं लेभे जटामण्डलमध्यतः ।
तलैवावभ्रमहेयो संवत्सरगणान् यजन् । तामपश्यन्
पुनस्तत्र तपः परममास्थितः । स तेव तोषितचार्वाद्यन्तं
रधुनन्दन ! । विसर्ज्य ततो गङ्गां हरो विन्दुसरः
प्रति । तस्यां विस्तृज्यमानायां सप्त स्रोतांसि जप्तिरे
क्वादिनी पावनी चैव नलिनी च तथैव च । तिस्रः
प्राचीं दिशं जम्बुगङ्गाः शिवजलाः शुभाः । सङ्गु-
चैव सीता च सिन्धुश्चैव महानदी । तिस्रश्चैता दिशं
जम्बुः प्रतीचीन्तु शुभोदकाः । सप्तमी चान्वातासां
भगीरथरथं तदा । भगीरथोऽपि राजर्षिर्दिव्यस्थान-
मास्थितः । प्राधादधे महातेजा गङ्गा तं चाप्यनु-
व्रजत् ।” ४१ स० ।

“स गत्या सागरं राजा गङ्गायादुगतस्तदा । प्रविवेश
तत्र भूमैर्वत् ते भवावातुजताः । मलयपद्मभुते राम !
गङ्गायाः वल्लिभेन वै । सर्वलोकप्रभुर्गङ्गा राजानमि-
दमब्रवीत् । तारिता नरयादुर्दृक् ! दिवं यातास देव-
वत् । पटिः पुलाः सङ्काषि सगरस्य महात्मनः । साग-
रस्य जलं लोके यावत् स्थास्यति पार्थिव ! । सगरस्या-
त्मजाः सञ्जं दिवि स्थास्यन्ति देववत् । इयञ्च दुहिता
ज्ज्वा तय गङ्गा भविष्यति । त्वत्कृतेन च मान्वाश्च
लोकं स्थास्यन्ति विभुता । गङ्गा लिपयना भाम दिव्या
भागीरथीति च । त्रीन् पयो भावयन्तीति तस्मान्नि
पयगा कृता ।” ४४ स० ।

पुराणसर्वस्वे तु तस्या अन्तरणप्रकारोऽन्यथा उक्तः
कल्पभेदादविरोधः । यथा

महाभारते “महापुण्यां गगनतः पतन्ती नै महे-
श्वरः ! दधार शिरसा गङ्गां तामेव दिवि सेवते” । ब्र-
ह्माण्डे “महादेवस्य या शम्भोरुतमाङ्गोत्तमाञ्जुमात् ।
विनिर्गता महानन्दा दक्षिणेण्वतः शुभा” स्कान्दे-
“त्रिविक्रमपदोऽङ्गिब्रह्माण्डयुषिरोङ्गमा । परा विष्णु-
पदो गङ्गा सप्तद्राप्तिं कारिणी ।” वैष्णवे “ततः प्रभ-
वति ब्रह्मा ! सर्वपापहरा सरित् । गङ्गा देवाङ्गनाङ्गना
मनुष्येणमपिप्लरा । विष्णुपादविनिष्क्रान्ता प्राववित्पन्धु
मण्डलम् । समन्तादुब्रह्मणः पुष्पां गङ्गा पतति वै दिवः ।
सा तत्र पतिता दिशु चतुर्दो प्रत्यपश्यत । सीता चासक-
नन्दा च वज्रुर्भद्रा च वै क्रमात् । पाप्मे “क्षितौ तार-
वत मत्तोङ्गागांसारवतीऽण्वः । विवि तारवते देवां

स्तेन लिपयगा कृता ।” भविष्ये “महेश्वरस्य वा श-
म्भोर्नृत्तिरेवा मनातनी । तैलव्यपावनायां द्यवा-
धरणीकृता ।” तत्सम्भावप्रकरणं ब्रह्माण्डे “पापिणानां
पापहन्तो स्वर्गमोक्षामिहेतुका । स्वभाव एव गङ्गायाः
शैल्यं शीतरुचो यथा” भविष्ये “पापसङ्खनशीला
हि सद्योगङ्गा स्वभावतः । उपपातकराशीनां सा हि
हन्तो यतः कृता” स्कान्दमातृस्योः “क्षोषलोभैक
वृत्तीनां विपरीतक्रियावताम् । क्षामिनाश्च तपान्मल
तपोयज्ञादि निष्कृजम् । गङ्गायान्तु क्षतं सर्वं
सफलं स्यात् संशयः । परब्रह्मस्वरूपाया गङ्गावास्तु
स्वभावतः” । सर्वदेवादियप्रकरणम् भविष्ये “शिव-
वाक्यं “तैलोक्ये यानि तीर्थानि पुण्यान्यायतनानि च ।
पर्वतादीनि दस्याणि पुण्यक्षेत्राणि यानि च । प्रर्षास
सर्वदेवास्य सर्वयज्ञतर्पाणि च । अहं ब्रह्मा च विष्णु च
सर्वशक्तिप्रमन्त्रितः । अष्टाविंशतिकोऽस्य देवता ध्याय
वै सदा । गङ्गायां सर्व एवैते स्रज्जलरूपेण संस्थिताः ।
तिस्रः कोशार्धकोटी च तीर्थानां यावुरब्रवीत् । सर्वदा
क्षत्रिकास्ते च गङ्गायां नात्र संशयः” भविष्ये “सर्वदेव-
मयी गङ्गा सर्वदेवस्रज्जलपिणी” भगवद्गुगीतायां “क्षीत-
सामक्षि जाङ्गलीति” अथ तस्या विविष्टताप्रकरणम् “देवानां
महादेवो यथा अष्टतमः कृतः । सर्वेषामेव तीर्थानां
तथा गङ्गा विशिष्यते” महाभारते “सर्वतीर्थमयी गङ्गा
सर्वधर्ममयी मनुः । सर्वशास्त्रमयी गीता सर्वदेवमयो-
हरिः” स्कान्दे “भूतेश्वरादिह परोऽस्ति न पूजनीवो
नैवान्मभेदसदृशः क्रतुरस्ति लोके । गङ्गासमं लिभुवने
न हि तीर्थेनस्ति नान्यदुन्नतं च शिवरात्रिसमं तथाहि”
महाभारते “न गङ्गासदृशं तीर्थं न देवः केशवाद् परः ।
ब्रह्मण्येभ्यः परं नास्ती येवमाह पितामहः” ब्रह्माण्डे
“कतो तु सर्वतीर्थानि स्वमहात्मप्रभावतः । गङ्गासमि-
स्रजं जालि सा तु देवी न [जलचिद्]” नारदीये
“क्षीटिष्वटासु दृश्यते तीर्थानां यत् फलं भवेद् । तत्सम-
क्षमिहैकत्र गङ्गायां क्षमते नरः” भविष्ये “क्षमिभूति
प्रयागेन भक्तिपाद्या महेश्वरी । मावातु रूपफलदा
गङ्गा सर्वजगद्धिता” ब्रह्माण्डे “प्रभासे गोसहस्रेण
राक्षसो दिवाकरे । यत्फलं पाण्डवश्चेत् । गङ्गायां
तद्दिने दिने । महापुण्या महावेगा सदाः शुद्धिकरी
परा । महापुण्यप्रदा सदाः स्वर्गमोक्षप्रदेव सा” दानवर्गे
“स्वावभुव” यथा स्वानं सर्वे प्रासुतमं कृतम् । तीर्थानां